

วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
ปีการศึกษา 2557 – 2562

INTERNAL EDUCATIONAL QUALITY ASSESSMENT ANALYSIS,
MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY
KHON KAEN CAMPUS, ACADEMIC YEAR 2014 - 2019

ฤดี แสงเดือนฉาย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

Ruedee Saengduenchay

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Khon Kaen Campus, Thailand

Corresponding Author; Email: ruedee.sae@mcu.ac.th

*****

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และค้นหาแนวทางการพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2557 - 2562 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น จากการวิเคราะห์ผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พบว่า

1. ระดับหลักสูตร ทั้ง 6 องค์กรประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ พบว่า ปีการศึกษา 2557 มีหลักสูตรที่รับการตรวจประเมิน 10 หลักสูตร คะแนนเฉลี่ยจากทุกหลักสูตรเท่ากับ 0.52 การดำเนินงานระดับ น้อย คะแนนอยู่ระหว่าง 1.37 - 1.99 คะแนน และปีการศึกษา 2562 มีหลักสูตรที่รับการตรวจประเมิน 16 หลักสูตร ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยจากทุกหลักสูตรเท่ากับ 2.92 การดำเนินงานระดับ พอใช้ คะแนนอยู่ระหว่าง 2.27 – 3.50 คะแนน ส่วนระดับวิทยา

---

* ได้รับบทความ: 21 กันยายน, 2563; แก้ไขบทความ: 25 ธันวาคม 2563; ตอรับตีพิมพ์: 28 ธันวาคม 2563

Received: September 21, 2020; Revised: December 25, 2020; Accepted: December 28, 2020

เขตขอนแก่น ทั้ง 5 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ ปีการศึกษา 2557 – 2562 ในภาพรวมอยู่ในระดับ ดี ($\bar{X} = 4.25$) พบว่า มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับ ดีมาก จำนวน 3 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.83$) 2. ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.75$) 3. ด้านการบริการวิชาการ ($\bar{x} = 4.67$) ด้านการวิจัยและด้านการผลิตบัณฑิต พบว่า ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับดี ด้านการวิจัย ($\bar{X} = 4.50$) ด้านการผลิตบัณฑิต ($\bar{X} = 3.74$)

2. แนวทางการพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในปีการศึกษา 2557 – 2562 วิทยาเขตขอนแก่น ควรพิจารณาทบทวนการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map) ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์และแผนยุทธศาสตร์ให้เป็นกลไกเดียวกัน เพื่อให้ทุกหลักสูตรได้นำไปพัฒนาระบบคุณภาพอื่นที่มีความท้าทายและสามารถสะท้อนคุณภาพผลการดำเนินงานและการขับเคลื่อนการพัฒนาหน่วยงานจัดการเรียนการสอนและมหาวิทยาลัยให้พัฒนาสู่ความเป็นเลิศ (Edpex) ซึ่งควรสร้างทีมงานที่สามารถพัฒนางานวิจัยและการประกันคุณภาพที่บูรณาการและเอื้ออำนวยต่อระบบการพัฒนาคุณภาพงานด้านต่างๆ ได้ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ครอบคลุมทุกพันธกิจแก่บุคลากร ซึ่งอาจจะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ประกันคุณภาพ; วิทยาเขตขอนแก่น

Abstract

The objectives of this thematic paper were as follows to analyze and find guidelines for quality improvement from the results of internal educational quality assessment at the curriculum level academic year 2014 - 2019, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus. The results of the internal educational quality assessment were found as follows:

1. Results of internal education quality assessment Curriculum level 6 components 13 indicators as follows (1.1) Academic year 2014, there were 10 assessed courses, the average score from all courses was 0.52, low-level operations, the score was between 1.37 - 1.99 points. Academic year 2019, there are 12 courses audited, overall the average score from all courses is

2.92, fair level operation, the score is between 2.27 - 3.50 points. while the score from the internal quality assessment results. At Khon Kaen campus level, 5 elements, 13 indicators, during the academic year 2014 - 2019, in overall, was at a good level ($\bar{x} = 4.25$). When considering all 5 aspects, the efficiency and effectiveness of quality assurance were at a very good level in 3 aspects. The following are ordered in order: 1. Art and culture conservation ($\bar{x} = 4.83$) 2. Management ($\bar{x} = 4.75$) 3. Academic service ($\bar{x} = 4.67$) Research and graduate production. Found that the efficiency and effectiveness of quality assurance Good level in research ($\bar{x} = 4.50$) in graduate production ($\bar{x} = 3.74$)

2. Guidelines for quality development from the results of educational quality assessment within the academic year 2014 - 2019, Khon Kaen Campus The strategy map should be reviewed following the strategic plan and the strategic plan as a single mechanism. For all courses to develop another quality system that is challenging and able to reflect the quality of performance and drive the development of teaching and learning agencies and universities to develop to excellence (Edpex), which should build a team. That can develop research and quality assurance that can be integrated and facilitate various quality systems to increase incentives to cover every mission for people at all levels of work It may take some time to operate. Continuous improvement and development.

Keywords: Internal Educational Quality Assessment Analysis;

Khon Kaen Campus

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อใช้เป็นกลไกในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2557 : 3) โดยภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว เพื่อให้ผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม มีความมั่นใจว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ มีทักษะ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรกำหนดและสังคมคาดหวัง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งสร้างประโยชน์ให้แก่ครอบครัวหรือชุมชนตามความเหมาะสม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ/วิทยาเขต และระดับสถาบัน ตามประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 เริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นมา โดยวิทยาเขตขอนแก่น ได้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หน่วยงานระดับวิทยาเขต มีฐานะเทียบเท่าระดับคณะ มีหน่วยงานในกำกับคือ วิทยาลัยสงฆ์ขอนแก่นซึ่งดูแลและรับผิดชอบการจัดการศึกษากลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก ทั้งหมด 16 หลักสูตร มีระบบและกลไกเริ่มตั้งแต่จัดทำปฏิทินการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามวงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งครอบคลุมทั้งรอบปีการศึกษาและปีงบประมาณ

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว เนื่องจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ยังไม่มีงานวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา

ภายใน ผู้วิเคราะห์จึงมีความสนใจและเลือกหัวข้อในการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2557 – 2562 ทั้งระดับวิทยาเขตและระดับหลักสูตร มีความ มุ่งหมายเพื่อให้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับมหาวิทยาลัย หรือผู้เกี่ยวข้องนำข้อมูลไป วางแผน ปรับปรุง หรือพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2557- 2562 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ปีการศึกษา 2557 – 2562 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต ขอนแก่น
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรที่ เกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิเคราะห์ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก เอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2557 – 2562 จำนวน 16 หลักสูตร
2. การจัดระบบข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิเคราะห์ดำเนินการจัดระบบข้อมูล ให้อยู่ในระบบเดียวกันส่งผลให้การวิเคราะห์ มีความสะดวก วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ของการวิเคราะห์ และทำการออกแบบตารางเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Microsoft Excel ในการคำนวณค่าสถิติต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. การแปลผลและสรุปผลการวิเคราะห์ การเปรียบเทียบผลประเมินระหว่าง หน่วยงานจัดการเรียนการสอน ปีการศึกษา 2557 – 2562 ผู้วิเคราะห์ดำเนินการแปล ความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสรุปผลในรูปแบบตาราง แผนภูมิ และ บรรยายสรุปเป็นความเรียง

4. การรายงานผล มีการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ เสนอรายงานผลการวิเคราะห์ต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ผลงานการวิเคราะห์

5. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิเคราะห์ได้สร้างขึ้นและได้รับการพิจารณาตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการ ที่ปรึกษาด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ครอบคลุมข้อมูลตามที่ต้องการ โดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Microsoft Excel

6. ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ จากเอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2557 – 2562 วิทยาเขตขอนแก่น จำนวน 16 หลักสูตร ซึ่งผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิเคราะห์ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – กันยายน พ.ศ. 2563

8. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล ผู้วิเคราะห์ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบและพัฒนาการผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2557 – 2562 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Microsoft Excel เพื่อคำนวณหาผลรวม ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตาราง แผนภูมิ และสรุปเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในภาพรวม ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2557 – 2562 พบว่า

ที่	ระดับ	สาขาวิชา	ปีการศึกษา					
			2557	2558	2559	2560	2561	2562
1	ป.ตรี	ปรัชญา	1.83	2.87	2.95	3.54	4.10	3.41
2	ป.ตรี	พระพุทธศาสนา	1.99	2.77	3.32	3.61	3.89	2.93
3	ป.ตรี	การสอน ภาษาไทย	1.37	3.38	2.65	3.73	3.99	3.05
4	ป.ตรี	สังคมศึกษา	0	3.49	2.92	3.66	3.76	3.11
5	ป.ตรี	ภาษาอังกฤษ	0	2.96	3.08	3.84	3.94	3.31

ที่	ระดับ	สาขาวิชา	ปีการศึกษา					
			2557	2558	2559	2560	2561	2562
6	ป.ตรี	รัฐศาสตร์	0	3.52	2.79	3.57	3.74	3.43
7	ป.ตรี	รัฐประศาสนศาสตร์	-	-	-	2.12	3.58	2.99
8	ป.ตรี	นิติศาสตร์บัณฑิต	-	-	-	-	2.15	2.30
9	ป.โท	ปรัชญา	0	2.95	3.11	3.24	4.02	2.59
10	ป.โท	พระพุทธศาสนา	0	2.55	2.25	3.34	4.08	2.74
11	ป.โท	รัฐประศาสนศาสตร์	0	3.04	2.06	-	-	-
12	ป.โท	การบริหารการศึกษา	-	3.23	2.61	3.44	3.72	2.59
13	ป.โท	การสอนสังคมศึกษา	-	-	-	3.47	3.97	2.72
14	ป.โท	รัฐศาสตร์	-	-	-	-	-	2.45
15	ป.เอก	พระพุทธศาสนา	0	2.51	3.17	3.50	4.05	3.26
16	ป.เอก	ปรัชญา	-	2.22	2.95	3.13	3.94	3.50
17	ป.เอก	พุทธบริหารการศึกษา	-	-	-	-	-	2.27
คะแนนเฉลี่ย			0.52	2.96	2.82	3.40	3.78	2.92
จำนวนหลักสูตรที่รับการประเมิน			10	12	12	13	14	16

การเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ หลักสูตร พบว่า 1.1 ปีการศึกษา 2557 มีหลักสูตรที่รับการตรวจประเมิน 10 หลักสูตร คะแนนเฉลี่ยจากทุกหลักสูตรเท่ากับ 0.52 การดำเนินงานระดับ น้อย คะแนนอยู่ระหว่าง 1.37 - 1.99 คะแนน โดยมีหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับ น้อย 3 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 3.33) และที่ไม่ผ่านการตรวจประเมิน 7 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 66.67) 1. 2 ปีการศึกษา 2558 มีหลักสูตรที่รับการตรวจประเมิน 12 หลักสูตร ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยจากทุกหลักสูตรเท่ากับ 2.96 การดำเนินงานระดับ พอใช้ คะแนนอยู่ระหว่าง 2.22 - 3.52 คะแนน โดยมีหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับดี 5 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 41.67) และหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับ

พอใช้ 7 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 58.33) 1.3 ปีการศึกษา 2559 มีหลักสูตรที่รับการตรวจประเมิน 12 หลักสูตร ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยจากทุกหลักสูตรเท่ากับ 2.82 การดำเนินงานระดับ พอใช้ คะแนนอยู่ระหว่าง 2.06 - 3.32 คะแนน โดยมีหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับดี 4 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 33.33) และหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับพอใช้ 8 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 66.67) 1.4 ปีการศึกษา 2560 มีหลักสูตรที่รับการตรวจประเมิน 13 หลักสูตร ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยจากทุกหลักสูตรเท่ากับ 3.40 การดำเนินงานระดับ ดี คะแนนอยู่ระหว่าง 2.12 - 3.84 คะแนน โดยมีหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับดี 12 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 92.30) และหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับพอใช้ 1 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 7.70) 1.5 ปีการศึกษา 2561 มีหลักสูตรที่รับการตรวจประเมิน 14 หลักสูตร ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยจากทุกหลักสูตรเท่ากับ 3.78 การดำเนินงานระดับ ดี คะแนนอยู่ระหว่าง 2.15 - 4.10 คะแนน โดยมีหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับดีมาก 3 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 21.42) หลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับดี 10 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 71.42) และหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับพอใช้ 1 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 7.16) 1.6 ปีการศึกษา 2562 มีหลักสูตรที่รับการตรวจประเมิน 16 หลักสูตร ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยจากทุกหลักสูตรเท่ากับ 2.92 การดำเนินงานระดับ พอใช้ คะแนนอยู่ระหว่าง 2.27 - 3.50 คะแนน โดยมีหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับดี 6 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 37.50) และหลักสูตรที่มีการดำเนินงานระดับพอใช้ 10 หลักสูตร (คิดเป็นร้อยละ 62.50)

2. ผลการประเมินคุณภาพภายใน ระดับวิทยาเขต ปีการศึกษา 2557 - 2562 พบว่า

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา					
	2557	2558	2559	2560	2561	2562
1. การจัดการหลักสูตร	3.49	3.41	3.53	4.21	4.51	3.29
2. วิจัย	5	5	4.31	5	5	2.69
3. การบริการวิชาการ	5	4	4	5	5	5
4. ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5	5	4	5	5	5
5. การบริหารจัดการ	5	4.5	4	5	5	5
คะแนนรวม	4.30	4.11	3.85	4.64	4.77	3.85

ปีที่ 7 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2563

ผลการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ ระดับวิทยาเขต พบว่า (1) ปีการศึกษา 2557 ผลคะแนนเฉลี่ยทุกองค์ 4.30 การดำเนินงานอยู่ในระดับ ดี คะแนนอยู่ระหว่าง 3.49- 5.00 คะแนน โดยมีองค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ ดีมาก 4 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 80.00) และที่องค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ พอใช้ 1 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 20.00) (2) ปีการศึกษา 2558 ผลคะแนนเฉลี่ยทุกองค์ 4.11 การดำเนินงานอยู่ในระดับ ดี คะแนนอยู่ระหว่าง 3.41- 5.00 คะแนน โดยมีองค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ ดีมาก 3 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 60.00) องค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ ดี 1 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 20.00) และที่องค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ พอใช้ 1 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 20.00) (3) ปีการศึกษา 2559 ผลคะแนนเฉลี่ยทุกองค์ 3.85 การดำเนินงานอยู่ในระดับ ดี คะแนนอยู่ระหว่าง 3.85 - 4.00 คะแนน โดยมีองค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ ดี 5 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 100.00) (4) ปีการศึกษา 2560 ผลคะแนนเฉลี่ยทุกองค์ 4.64 การดำเนินงานอยู่ในระดับ ดีมาก คะแนนอยู่ระหว่าง 4. 21- 5.00 คะแนน โดยมีองค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ ดีมาก 4 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 80.00) และองค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ ดี 1 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 20.00) (5) ปีการศึกษา 2561 ผลคะแนนเฉลี่ยทุกองค์ 4.77 การดำเนินงานอยู่ในระดับ ดีมาก คะแนนอยู่ระหว่าง 4.51- 5.00 คะแนน โดยมีองค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ ดีมาก 5 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 100.00) (6) ปีการศึกษา 2562 ผลคะแนนเฉลี่ยทุกองค์ 3.85 การดำเนินงานอยู่ในระดับ ดี คะแนนอยู่ระหว่าง 2.69 - 5.00 คะแนน โดยมีองค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ ดีมาก 3 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 60.00) และองค์ประกอบที่มีการดำเนินงานระดับ พอใช้ 2 องค์ประกอบ (คิดเป็นร้อยละ 40.00)

มหาวิทยาลัยควรหาแนวทางร่วมกันในการวางแผนการปรับเปลี่ยนและการขับเคลื่อน เพื่อให้มหาวิทยาลัยและทุกหน่วยงานจัดการเรียนการสอนไปใช้ระบบคุณภาพอื่นที่มีความท้าทายและสามารถสะท้อนคุณภาพผลการดำเนินงาน และการขับเคลื่อนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยให้พัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2557 – 2562” ผู้วิจัยนำประเด็นที่สำคัญๆ ตาม ตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการหลักสูตร โดยรวมวิทยาเขตขอนแก่น มีผลการประเมินหลักสูตรในภาพรวมแนวโน้มดีขึ้นทุกปี และมีจำนวนหลักสูตรที่ไม่ผ่านเกณฑ์การกำกับมาตรฐานมีเฉพาะปีการศึกษา 2557 สอดคล้องกับสถาบันคลังสมองของชาติ (2559) ที่ระบุว่า การดูแลคุณภาพงานวิชาการเป็นหนึ่งในภาระหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยสภาฯ ต้องคำนึงถึงความเชื่อมโยงการเปิดหลักสูตรที่สะท้อนถึงผลผลิตที่มีคุณลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ประกอบกับสถานการณ์การแข่งขันด้านคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา **อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ** วิทยาเขตขอนแก่น มีจำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในภาพรวมแนวโน้มดีขึ้นทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับเพชรราชวิทยาลัย ธีระวงษ์รัฐพงศ์ และคณะ (2558) ซึ่งกล่าวว่าการพัฒนาศักยภาพอาจารย์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นวิธีที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานของอาจารย์ให้ได้ผลดีมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลช่วยให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร รวมทั้ง ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2550) มองว่า การพัฒนาอาจารย์เป็นการพัฒนาที่เน้นสัมฤทธิ์ผลในการปรับปรุงศักยภาพอาจารย์เป็นหลัก โดยทั่วไปสถาบันอุดมศึกษาจะพัฒนาทักษะด้านการสอนของแต่ละบุคคลเป็นหลัก แต่ในความเป็นจริงอาจารย์ควรได้รับการพัฒนาให้มีทักษะเสริมต่อพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา คือ การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ **จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ** ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 วิทยาเขตขอนแก่น มีจำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำเป็นไปตามเกณฑ์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558 : 100) ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาคือสัดส่วนของนิสิตต่ออาจารย์ที่จะต้องสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขา และลักษณะการเรียนการสอน รวมทั้งมีความเชื่อมโยงไปสู่การวางแผนต่างๆ เช่น การวางแผนอัตรากำลัง ภาระงานอาจารย์ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต **การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี** เกณฑ์มาตรฐานด้านการบริการนิสิต สามารถดำเนินการได้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทุกประเด็น แต่เกณฑ์มาตรฐานที่คณะดำเนินการได้น้อยที่สุด คือ “การนำผลการ

ประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้การประเมินสูงขึ้น หรือเป็นไปตามความคาดหวังของนิสิต” ไม่สามารถดำเนินการได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (EdPEX) **กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี** เกณฑ์มาตรฐานด้านกิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี สามารถดำเนินการได้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทุกประเด็น แต่เกณฑ์มาตรฐานที่คณะดำเนินการได้น้อยที่สุด คือ “ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป” ซึ่งสอดคล้องกับมัลลิกา วีระสัย และคณะ (2557 : 43) ที่ได้สรุปปัญหาการดำเนินกิจกรรมนิสิต คือการไม่ได้นำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงกิจกรรมนิสิต ทั้งนี้ องค์การนิสิตกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของการพัฒนานิสิต และให้จัดเวทีสรุปผลการดำเนินงานหรือการประเมินกิจกรรม แผนการดำเนินงานร่วมกันอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

องค์ประกอบที่ 2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เกณฑ์มาตรฐานด้านระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่คณะต้องดำเนินการได้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทุกประเด็น แต่เกณฑ์มาตรฐานที่ดำเนินการได้น้อยที่สุด คือ “การพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์ และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดีเด่น” ไม่สามารถดำเนินการได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนขวัญดาว แจ่มแจ้ง และคณะ (2556 : 86 - 96) พบว่า กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ 1) การเพิ่มขีดความสามารถทุกระดับ 2) ปรับรูปแบบการสร้างเครือข่ายเพื่อขยายความร่วมมือในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย ระหว่างองค์กรภายในมหาวิทยาลัย และองค์กรภายนอกทั้งในประเทศและต่างประเทศ 3) ส่งเสริมความสามารถในการบริหารจัดการงานวิจัย 4) พัฒนาระบบและกลไกสนับสนุนการวิจัย 5) ประสานความร่วมมือเครือข่ายสนับสนุนการวิจัยแบบพหุภาคีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 6) ส่งเสริมและเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัย ซึ่งผู้วิเคราะห์ขอยกตัวอย่างกรอบมาตรฐานสมรรถนะอาจารย์ **เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์** มีสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่ออาจารย์ ในภาพรวมไม่มีแนวโน้มที่ดีขึ้นทุกปี (2557 – 2561) **ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ** มีร้อยละผลงานทางวิชาการต่ออาจารย์ ในภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นทุกปีตามลำดับ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่อาจารย์จะต้องสร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากร

ให้สรรค์สร้างผลงานที่ได้คุณภาพมาตรฐานซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558 : 111) คือ ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้า ทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการแก่สังคม ได้มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ที่สามารถดำเนินการได้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทุกประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนันต์ เจ๊ะมามุ (2556 : บทคัดย่อ) การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายงานวิชาการ จะต้องตั้งเครือข่ายที่มีความเข้มแข็งในพื้นที่ต่างๆ จัดทำฐานข้อมูลเครือข่ายความร่วมมือให้เป็นรูปธรรม ประสานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการเป็นศูนย์เครือข่ายงานวิจัยและงานบริการวิชาการ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุรัสวดี อินทร์ชัย (2551 : บทคัดย่อ) พบว่า รูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมในการให้บริการวิชาการ ควรจัดตั้งองค์กรรับผิดชอบหรือแต่งตั้งคณะกรรมการระดับสถาบัน ให้มีการดำเนินงานในรูปแบบศูนย์บริการผลประโยชน์ มีโครงสร้างการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นเอกเทศ เป็นศูนย์กลางในการรับงานบริการวิชาการ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบด้านบริการวิชาการทั้งการวางแผน การจัดทำโครงการและหาแหล่งงบประมาณจากภายนอก สาขาวิชาร่วมให้บริการวิชาการแก่ชุมชน โดยใช้เครือข่ายในคณะวิชาและสาขาวิชากับหน่วยงานภายนอก ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการให้บริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบายด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร และปัจจัยด้านการใช้เครือข่ายส่วนตัวและเครือข่ายภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพลินพิศ จุฬพันธ์ทอง (2557 : 42) ซึ่งได้พัฒนากลยุทธ์การบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่างประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้ 1) ปรับปรุงกระบวนการวางแผนการบริการวิชาการเชิงรุกโดยใช้การมีส่วนร่วมและใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ 2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริการวิชาการ 3) พัฒนาระบบการบริการวิชาการ 4) พัฒนาศักยภาพของหน่วยงานและบุคลากรด้านการบริการวิชาการ 5) พัฒนากลไกการจัดการทรัพยากรการบริการวิชาการทั้งภายในและภายนอก 6) พัฒนาระบบการและทรัพยากรการบูรณาการการบริการวิชาการกับพันธกิจของ

ปีที่ 7 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2563

มหาวิทยาลัย 7) ส่งเสริมการบริการวิชาการแก่สังคมที่ตอบสนองและชี้นำท้องถิ่น สังคมและประชาคมอาเซียน 8) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการบริการวิชาการ 9) ส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมการบริการวิชาการ 10) พัฒนาระบบและกลไกการติดตามประเมินผลการให้บริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ 4 ทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรม สามารถดำเนินการตามลำดับสามารถดำเนินการได้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทุกประเด็น แต่เกณฑ์มาตรฐานที่วิทยาเขตขอนแก่น ซึ่งดำเนินการได้น้อยที่สุด คือ “กำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ” ซึ่งผู้วิเคราะห์อภิปรายผลเช่นเดียวกันกับด้านการบริการวิชาการแก่สังคม แต่ทั้งนี้ จะต้องมีการพัฒนารูปแบบการทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรมสร้างองค์ความรู้และจัดกิจกรรมบริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัฒนธรรม ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ เพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหาร ที่ต้องดำเนินการและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานคณะตามปกติที่ด้วยการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพที่สามารถดำเนินการได้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทุกประเด็น ตามลำดับที่สามารถดำเนินการได้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทุกประเด็น ซึ่งมีผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธศรี วงษ์สมาน (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ซึ่งผลการวิจัยนี้ พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับ เป็นความสัมพันธ์เชิงกำกับและตรวจสอบโดยรัฐกำกับในเชิงนโยบาย แผน และมาตรฐาน และให้การสนับสนุนงบประมาณ รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล เป็นกลไกในการกำกับ โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมการบริหารจัดการที่ดี และหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ให้มหาวิทยาลัยในกำกับมีอิสระคล่องตัวในการบริหารจัดการ ให้การดำเนินการสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัยมากที่สุด ส่วนมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นนิติบุคคลมีอิสระในการบริหารจัดการคล่องตัวกว่าโดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่การกำกับดูแล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2557 :

บทคัดย่อ) ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน โดยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและการวิจัย ตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในบางตัวไม่เหมาะสมกับการดำเนินงานของคณะหรือการดำเนินงานของสถาบัน ทศนคติของบุคลากรมองว่าการทำงานของระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในนั้น เป็นภาระงาน และไม่ให้ความสำคัญ ผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดีหรือการวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น ซึ่งแนวปฏิบัติที่ดีอาจต้องใช้เวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เห็นถึงข้อดีข้อเสีย และนำไปปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และหน่วยงานควรสร้างทีมงานที่สามารถพัฒนางานวิจัยด้านการประกันคุณภาพ โดยให้มีอาจารย์ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในทีมงาน เพื่อเปิดให้บุคลากรปรึกษาและทำความเข้าใจด้านการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำข้อมูลผลการประเมินไปทบทวน หรือปรับปรุงการดำเนินงาน ประกอบการจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติ
2. ควรสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับหลักสูตรต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน รวมทั้งการทำงานในลักษณะเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก

2. ข้อเสนอแนะเชิงวิจัย

- 1 วิเคราะห์หาสาเหตุเชิงลึกเป็นรายหลักสูตร ที่มีผลการประเมินต่ำสุดอาจต้องมีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในลักษณะของการสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อสอบถามข้อมูลว่าแต่ละตัวบ่งชี้เหตุใดคะแนน จึงไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
2. วิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสาขาวิชาที่มีผลการประเมินสูงสุด เพื่อถอดรูปแบบการดำเนินงานบริหารจัดการหลักสูตร
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในลักษณะใกล้เคียงกัน

องค์ความรู้ใหม่

ด้านการผลิตบัณฑิต การสร้างองค์ความรู้ร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น มุ่งเน้นให้เป็นนักวิจัยหรือนักวิชาการที่มีความสามารถสูง เน้นการพัฒนาทักษะด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ รวมถึงทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อค้นคว้าหาความรู้ในศาสตร์ต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการตลอดชีวิต

ด้านการวิจัยและพัฒนา อาจารย์ต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพงานวิชาการของอาจารย์ทั้ง 7 องค์ประกอบ ได้แก่ การได้รับการยอมรับทางวิชาการ ภาระงานสอน ผู้นำทางวิชาการ คุณภาพการสอน การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ และการได้รับสนับสนุนการวิจัย

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม สร้างสื่อมัลติมีเดีย หรือฐานข้อมูลดิจิทัลเป็นฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สามารถนำไปใช้ในการอบรมจัดเป็นหลักสูตร มีเนื้อหา กระบวนการ และระยะเวลา ตามความเหมาะสมพัฒนางานหรือพัฒนาเป็นอาชีพได้

ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การสร้างฐานข้อมูลรวมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่จัดเก็บข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ ที่เป็นแหล่งข้อมูลที่ให้บริการ และสืบค้นข้อมูลด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และใช้อ้างอิงทางวิชาการได้

ด้านการบริหารจัดการ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีคุณภาพนั้นต้องประกอบด้วยการทำงานที่เป็นระบบ และประกอบไปด้วยวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษานำไปสู่แนวทางการพัฒนาระบบงานการประกันคุณภาพการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญดาว แจ่มแจ่ม และคณะ. (2556). กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 15(2), 86.
- ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. (2557). *การพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการประกันคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- เพชรราวลัย ธีระวณัฐพงศ์ และคณะ. (2558). การพัฒนาศักยภาพอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา*, 8(1), 33 - 40.
- เพลินพิศ จุฬพันธ์ทอง. (2557). การพัฒนากลยุทธ์การบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง, *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(1), 42.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2550). *อาจารย์มืออาชีพแนวคิด เครื่องมือและการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัลลิกา วีระสัย และคณะ. (2557). สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. *รายงานการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สถาบันคลังสมองของชาติ. (2559). *ประมวลผลหลักสูตรธรรมาภิบาลเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันคลังสมองของชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษารายในระดับอุดมศึกษาฉบับปีการศึกษา 2557*. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สุทธศรี วงษ์สมาน. (2545). *รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับในการบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัสวดี อินทร์ชัย. (2551). *การศึกษารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนสำหรับมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพกับมหาวิทยาลัยนอร์ท - เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนันต์ เจ๊ะมามุ. (2556). *แนวโน้มการบริการวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2555 - 2564)*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- _____. (2558). *เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ ฉบับปี 2558 - 2562*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.